

“Sluķu” saimnieces Annas sakta Latviešu etnogrāfiskajā izstādē

Vairoga formas sudraba sakta ar iestrādātām sarkana stikla *acīm* un sudraba piekariņiem darināta 19. gadsimta sākumā Kuldīgas apkārtnē. Gravējums saktas otrajā pusē vēsta, ka 1829. gadā Ēdoles muižas īpašnieka atraitne Luīze Agnese Aleksandrīne fon Bēra (1782–1858) to dāvinājusi sava pagasta zemniecei, *tai godīgai Sluķu saimniecei Annai*, kopā ar veltījuma tekstu: *Laid ir turpmāk bērniņus pie Jēzus nākt! Tādiem pieder tā Dieva valstība.*

Rīgas Latviešu biedrības Zinību komisija saktu visticamāk ieguva etnogrāfiskās ekspedīcijas laikā Kurzemē 1895. gada Lieldienās. Sakta tika izstādīta apskatei Latviešu etnogrāfiskās izstādes teritorijā uzceltajā „Jaunlaiku dzīvojamā ēkā”. Tajā bija izvietota manekenu grupa, kura attēloja senlaiku kāzu ierašas. Viens no 19 manekeniem bija ģērbts Kuldīgas apkārtnē dzīvojošo, tā saukto kuršu ķoniņu sievietes tradicionālajā apģērbā. Izstādes katalogs vēstīja, ka manekens attēlo *kāzu viešņu ar dižsaktu un divām mazākām saktām pie krūtīm. Rokā dziesmu grāmata un cimdi.* Kuršu ķoniņu tradicionālajā apģērbā tērptais manekens ar saktu bija redzams arī kolorētās fotoatklātnēs, kuras tika sagatavotas 1896. gada Latviešu etnogrāfiskajai izstādei.

“Sluķu” saimnieces Annas saktu apskati izstādē “Versija–latvieši: 1896. gada Latviešu etnogrāfiskā izstāde” Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā Brīvības bulvārī 32.

Sakta. Kuldīgas apriņķis. 1829. gads. Latvijas Nacionālā vēstures muzeja krājums.

Manekens "Viešņa". Izstādīts 1896. gada Latviešu etnogrāfiskās izstādes Jaunlaiku dzīvojamajā ēkā, manekenu grupā, kas attēloja pēdējo kāzu dienu. Atklātne glabājas Latvijas Nacionālās bibliotēkas Reto grāmatu un rokrakstu kolekcijā: Siliņš M. Etnogrāfiska satura fotoattēli un atklātnes.